

OKRESNÍ SOUD V ČESKÉ LÍPĚ

Děčínská 390, 470 52 Česká Lípa

tel.: 487072111, fax: 487523223, e-mail: podatelna@osoud.cli.justice.cz, IDDS: 9ddabq5

NAŠE ZNAČKA: 30 Si 35/2022

VAŠE ZNAČKA: [REDAKCE]

DNE: 2. února 2022

VE VĚCI: žádost o poskytnutí informací podle zákona č.106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím

Vážený [REDAKCE]

k Vaší žádosti doručené soudu dne 28.1.2022 zasíláme požadovaná anonymizovaná rozhodnutí zdejšího soudu, a to rozsudek ze dne 28.7.2016, č.j. 15C 12/2015-164 a usnesení ze dne 12.9.2016, č.j. 15C 12/2015-178.

S pozdravem

Mgr. Roman Kot'átko v.r.
předseda okresního soudu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. Zuzana Koppanová

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

(anonymizovaný opis)

Okresní soud v České Lípě rozhodl samosoudkyně JUDr. Alenou Divíškovou ve věci žalobce [údaje o účastníkovi], zastoupeného Mgr. Kamilem Štěpánkem, advokátem se sídlem Jindřicha z Lípé 113, 470 01 Česká Lípa proti žalované [údaje o účastníkovi], zastoupené Mgr. Zuzanou Nedomeleovou, advokátkou se sídlem Vysoká 149/4, Liberec X – Františkov, **o zrušení a vypořádání spoluvlastnictví k nemovitostem a vypořádání společného jmění manželů**

takto:

- I. Soud zrušuje spoluvlastnictví účastníků k pozemkům p. [číslo] – orná půda a [číslo] - zastavěná plocha a nádvoří, zapsaným na LV [list vlastnictví] pro k.ú. [obec] u [obec], [územní celek] u Katastrálního úřadu pro Liberecký kraj, Katastrální pracoviště Česká Lípa. Označené pozemky se přikazují do výlučného vlastnictví žalobce [celé jméno žalobce], r.č [číslo]. Žalobce je povinen zaplatit žalované na vypořádání jejího podílu částku 387.000 Kč, a to do dvou měsíců od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Ze společného jmění manželů se do výlučného vlastnictví žalobce [celé jméno žalobce], [rodné číslo] přikazuje nemovitost stavba č.p. [číslo], [obec], rodinný dům, zapsaný na LV [list vlastnictví] pro k.ú. [obec] u [obec] u Katastrálního úřadu pro Liberecký kraj, Katastrální pracoviště Česká Lípa, postavený na pozemku p.č. [číslo] zapsaném na LV [list vlastnictví] pro k.ú. [obec] u [obec] u Katastrálního úřadu pro Liberecký kraj, Katastrální pracoviště Česká Lípa.
- III. Ze společného jmění manželů se do výlučného vlastnictví žalobce přikazuje:
  - 3-dílný hliníkový žebřík – v hodnotě 500 Kč.
  - Kamera [značka] – v nulové hodnotě.
  - Hoblík [značka] – bez hodnoty
  - Svěrák – bez hodnoty

Pila elektrická kotoučová – bez hodnoty

Bruska vibrační – bez hodnoty

Vrtačka [značka] – v hodnotě 500 Kč.

Osobní [značka automobilu], r.z. [anonymizováno], VIN- [anonymizováno] v hodnotě 30.000 Kč.

finanční hotovost ve výši 503,71 Kč na účtu u [banka] č. [bankovní účet]

finanční hotovost ve výši 1.420,33 Kč na účtu u [banka] č. [bankovní účet]

finanční hotovost ve výši 2.164 Kč na účtu u [banka] č. [bankovní účet]

finanční hotovost ve výši 4.834 Kč na spořicí účtu [banka] [číslo].

IV. Ze společného jmění manželů se do výlučného vlastnictví žalované se příkazuje:

Dvoulůžko vč. dvou roštů a matrace + dvou nočních stolků – bez hodnoty

Zelená sedací souprava v hodnotě 6.000 Kč

Dřevěný jídelní stůl se 4 židlemi, v hodnotě 4.000 Kč

Televizor [značka], bez hodnoty

Set-top-box – bez hodnoty

Mikrovlnná trouba [značka] – v hodnotě 1.000 Kč.

Dřevěný venkovní nábytek – stůl, lavice 2ks + křesla 2ks a houpačka z masivního dřeva v hodnotě 4.000 Kč.

Plynový gril [značka] – v hodnotě 3.000 Kč.

Motorová pila [značka] – v hodnotě 4.000 Kč.

Zahradní sekačka na trávu [značka] – v hodnotě 4.000 Kč.

Vertikulátor v hodnotě 1.000 Kč.

3 m³ palivového dříví v hodnotě 500 Kč.

V. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci na vypořádání podílů ze společného jmění manželů částku 27.500 Kč, a to do dvou měsíců od právní moci tohoto rozsudku.

VI. Žalovaný je povinen doplatit zůstatek úvěru u [banka], evidovaný na účtu [číslo] ve výši ke dni vydání tohoto rozsudku 156.503,18 Kč a zůstatek hypotečního úvěru u [banka] na účtu č. [bankovní účet] ve výši ke dni vydání tohoto rozsudku 2.257.383,81 Kč.

VII. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci částku 136.048 Kč na úhradu jedné poloviny závazků ze společného jmění manželů, které uhradil po rozvodu manželství ze svých výlučných prostředků, a to do 2 měsíců od právní moci tohoto rozsudku.

VIII. Žádnému z účastníků se nepřiznává právo na náhradu nákladů řízení.

IX. Žalobce je povinen zaplatit ČR – Okresnímu soudu v České Lípě na náhradu nákladů státu částku 550 Kč, a to do 2 měsíců od právní moci tohoto rozsudku. Žalovaná je povinna zaplatit ČR – Okresnímu soudu v České Lípě na náhradu nákladů státu částku 550 Kč, a to do 2 měsíců od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Žalobce se podanou žalobou domáhal současnému vypořádání podílového spoluvlastnictví účastníků k pozemkům p. [číslo] a p. [číslo] v k.ú. [obec] a vypořádání společného jmění manželů. Navrhl, aby soud vypořádal v rámci SJM uvedenou nemovitost, dále movité věci, jejichž seznam uvádí v žalobě, společné závazky vzniklé za trvání manželství. Dále navrhl, aby soud při vypořádání zohlednil celkové vnosy z jeho výlučného vlastnictví do stavby domu SJM ve výši 1.724.690 Kč. Finanční prostředky získal před uzavřením manželství prodejem svého apartmánu v [obec] za cenu 3.200 Kč. Dále uplatnil náhradu za částky, které od rozvodu manželství uhradil na splátkách společných závazků. Od rozvodu manželství žalovaná na splátku úvěru nic neplatí.

Žalovaná uvedla, že souhlasí s navrženým vypořádáním nemovitostí, pouze navrhuje vypracování znaleckého posudku o jeho ceně. Nesouhlasí ovšem s výlučnými vnosy, tak jak je žalobce popsal. Souhlasí s úvěry popsány v žalobě, ale navrhuje, aby byl ověřen jejich stav. Dále navrhl, aby soud ověřil stavby na účtech žalobce a zároveň navrhl vypořádání částky 51.054 Kč, které žalobce vybral ze společného spoření a převedl na svůj účet ještě před rozvodem. Dále žalovaná v průběhu řízení navrhl, aby byl vypořádán [značka automobilu], který žalobce prodal bez jejího souhlasu za 30.000 Kč, když tato cena neodpovídá hodnotě vozidla, která činila v té době 70.000 Kč.

Ze spisu Okresního soudu v České Lípě sp.zn. 6 C 56/2013, a to zejména z rozsudku ze dne 22.9.2014 bylo zjištěno, že manželství účastníků, uzavřené dne 7.7.2007, bylo rozvedeno a rozsudek nabyl právní moci dne 30.9.2014.

Soud v průběhu řízení posuzoval zvláště nárok na vypořádání pozemků ve spoluvlastnictví účastníků a zvláště návrh na vypořádání společného jmění manželů.

Vypořádání podílového spoluvlastnictví k pozemkům soud provedl dle ustanovení § 1143 občanského zákoníku dle zákona 89/2012 Sb. (dále jen OZ), dle kterého nedohodou-li se spoluvlastníci o zrušení spoluvlastnictví, rozhodne o něm na návrh některého ze spoluvlastníků soud. Rozhodne-li soud o zrušení spoluvlastnictví, rozhodne zároveň o způsobu vypořádání spoluvlastníků.

Dle § 1147 OZ není-li rozdělení věci dobře možné, přikáže ji soud za přiměřenou náhradu jednomu nebo více spoluvlastníkům.

V tomto případě bylo nesporně zjištěno, že pozemky p. [číslo] a p. [číslo] v k.ú. [obec] nabyli účastníci do spoluvlastnictví ještě před uzavřením manželství. Po uzavření manželství byl na pozemcích postaven rodinný dům účastníků, který je již v jejich společném jmění manželů. Z důvodu odlišného vlastnického režimu nedošlo ke splynutí stavby s pozemkem dle přechodných ustanovení § 3055 OZ. Toto bylo prokázáno nabývacím titulem tj. smlouvou, uzavřenou dne 6.6.2007 mezi Obcí [obec] jako prodávajícím a [celé jméno žalobce] a [celé jméno žalované] jako kupujícími. Ze znaleckého posudku znalkyně Ing. Moniky Liškové, č. [číslo] byla zjištěna obvyklá cena pozemku [číslo] ve výši 46.000 Kč, pozemku [číslo] ve výši 578.000 Kč a venkovní úpravy, které jsou součástí pozemku p.č. [číslo] ve výši 150.000 Kč Celkem tedy činí cena všech pozemků, včetně venkovních úprav částku 774.000 Kč. Soud tedy přikázal pozemky do výlučného vlastnictví žalobce dle jeho návrhu, se kterým žalovaná souhlasila. Vzhledem k tomu, že podíl spoluvlastníků na pozemcích je 1/2 pro každého, soud uložil žalobci povinnost vyplatit žalované na vypořádání podílu 1/2 ceny pozemků, tj. částku 387.000 Kč.

Dále soud provedl vypořádání společného jmění manželů a to v souladu s § 740 OZ.

Podle § 742 odst. 1 nedohodnou-li se manželé nebo bývalí manželé, jinak nebo neuplatní-li se ustanovení § 741, použijí se pro vypořádání tato pravidla.

a) podíly obou manželů na pořádaném jmění jsou stejné"

- b) každý z manželů nahradí to, co ze společného majetku bylo vynaloženo na jeho výhradní majetek
- c) každý z manželů má právo žádat, aby mu bylo nahrazeno, co ze svého výhradního majetku vynaložil na společný majetek
- d) přihlédne se k potřebám nezaopatřených dětí a o rodinnou domácnost
- e) přihlédne se k tomu, jak se každý z manželů zasloužil o nabytí a udržení majetkových hodnot náležejících do společného jmění.

Dle odst. 2 hodnota toho, co ze společného majetku bylo vynaloženo na výhradní majetek manžela, stejně jako hodnota tohoto, co z výhradního majetku manžela bylo vynaloženo na společný majetek, se při vypořádání společného jmění započítává zvýšená nebo snížená podle toho, jak se ode dne vynaložení majetku do dne, kdy společné jmění bylo zúženo, zrušeno nebo zaniklo, zvýšila nebo snížila hodnota té součásti majetku, na niž byl náklad vynaložen.

Ve společném jmění manželů je nemovitost, a to konkrétně stavba domu č.p. [číslo] [obec]. Jak již bylo shora uvedeno, nedošlo k 1.1.2014 ke splnutí stavby s pozemkem s ohledem na rozdílný majetkový režim. V rámci SJM soud tedy vypořádal pouze stavbu. Obvyklá cena domu byla stanovena rovněž znaleckým posudkem Ing. Moniky Liškové, a to ve výši 2.851.000 Kč. Tato cena je mezi účastníky nesporná. Stavba byla přikázána do výlučného vlastnictví žalobce, když k tomuto postupu ani žalovaná neměla žádné výhrady a byla s ním srozuměna. Stejně tak se účastníci dohodli na tom, že dům bude přikázán do výlučného vlastnictví žalobce, který ze zrušeného spoluvlastnictví účastníků nabývá i pozemky, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozsudku.

Movité věci byly vypořádány s ohledem na shodná skutková tvrzení účastníků o tom, kdo má věci v držení a jaká je jejich zůstatková cena. Spor je pouze o dvoulůžko, včetně dvou roštů a matrace a dvou nočních stolků. Účastníci se sice shodli, že se jedná o věc bez hodnoty, ale oba ji chtěli do svého výlučného vlastnictví. V průběhu řízení bylo nesporně zjištěno, že věci si ze společného domu odvezla žalovaná a tedy ji měla naposledy v držení. Žalovaná sice tvrdí, že má stále věc uloženou ve sklepě. Žalobce ovšem soudu předložil internetovou nabídku o tom, že žalovaná nabízí shodnou věc k prodeji. Žalovaná inzerát potvrdila, ovšem uvedla, že se jedná o úplně stejnou věc, kterou jejím prostřednictvím prodává kamarádka. Soud považuje toto tvrzení za účelové. Nicméně věc byla po rozvodu manželství nesporně naposledy v držení žalované a s ohledem na uvedené skutečnosti má soud pochybnosti, zda žalovaná má vůbec ještě věc ve svém držení ke dni vydání tohoto rozsudku. Pokud by ji soud přikázal do vlastnictví žalobce, tak by v této části byl zřejmě rozsudek nevykonatelný, pokud žalovaná již věc nedrží.

Dále soud zahrnul do společného jmění manželů [značka automobilu], uvedený ve výroku III. tohoto rozsudku. Žalobce sice soudu předložil kupní smlouvu, ze které bylo zjištěno, že ještě před rozvodem vozidlo prodal. Žalovaná ovšem namítla relativní neplatnost smlouvy, protože žalobce prodal vozidlo bez jejího souhlasu a ještě předložila dopis, který odeslala kupujícímu a upozornila jej na neplatnost smlouvy. Žalobce sice předložil emailovou korespondenci, kterou si účastníci vyměnili po prodeji vozidla, ovšem nelze z ní jednoznačně dovodit souhlas žalované s prodejem. Za této situace soud hodnotí smlouvu jako neplatnou. Neplatnost soud posoudil ještě dle § 145 občanského zákoníku dle zákona 40/1964 Sb., za jehož účinnosti byl prodej realizován. S ohledem na judikaturu Nejvyššího soudu ČR (např. 22 Cdo 2190/2010) soud zahrnul do SJM nikoli pouze hodnotu vozidla, ale konkrétní osobní automobil. Osobní automobil byl zahrnut v ceně 30.000 Kč, za kterou byl prodán. Soud nemá jiný relevantní důkaz o ceně. Pokud žalovaná předložila internetovou inzerci, nejedná se o věrohodné důkazy. Není prokázáno, zda a za jakou cenu byla nabízená vozidla fakticky prodána a v jakém byla technickém stavu. Soud přikázal osobní automobil do výlučného vlastnictví žalobce, protože jej měl naposledy v držení.

Soud ve výroku III. provedl rovněž vypořádání finančních prostředků na účtech vedených na jméno žalobce u uvedených finančních ústavů, jak je uvedeno ve výroku III. rozsudku. Stavby účtů byly zjištěny z výpisů příslušných peněžních ústavů, kdy soud podle pohybu na účtech provedl výpočty zůstatků přímo ke dni rozvodu. K tomuto postupu neměla žalovaná v průběhu řízení žádné námítky. Zůstatky na účtech byly přikázány do výlučného vlastnictví žalobce, na jehož jméno byly účty vedeny a který tedy měl uvedené finanční prostředky ke dni zániku SJM ve své dispozici.

Žalovaná v průběhu řízení navrhl, aby soud provedl vypořádání finančních částek, které žalobce vybral ze společného spoření, popř. převedl z účtů na své jméno na jiné účty. Především soud uvádí, že může vypořádat pouze společný majetek, který fakticky existuje ke dni rozvodu manželství. Soudu nebyl navržen ani předložen žádný důkaz o tom, že uvedené finanční prostředky byly ke dni rozvodu manželství fakticky v držení žalobce, buď na nějakém peněžním účtu, popř. v hotovosti. U částky vybrané ze společného spoření žalobce částečně prokázal, že ji uložil spoření nezletilé dcery účastníků.

Při vypořádání pasiv společného jmění manželů soud vycházel ze zůstatků jednotlivých úvěrů, jak byly prokázány výpisy z účtů ke dni vydání rozhodnutí soudu, jak je uvedeno ve výroku VI. tohoto rozsudku. Výše úvěrů je mezi účastníky nesporná a je nesporné, že úvěry od rozvodu manželství splácí žalobce.

V průběhu řízení žalobce navrhl, aby byla vypořádána půjčka jeho matky [jméno] [příjmení], která byla poskytnuta ve výši 200.000 Kč. Doložil k tomuto tvrzení smlouvu o půjčce a výpis z účtu. Zároveň žalovaná navrhl, aby byla vypořádána půjčka od její matky [jméno] [příjmení], která byla poskytována průběžně za trvání manželství, kdy jí matka jednotlivé částky poukazovala na účet a doložila výpisy z účtů jako důkaz o tom, že matka průběžně převáděla prostředky ze svého účtu na její účet.

Svědkyň [jméno] [příjmení], [datum narození], potvrdila, že žalované, která je její dcerou po dobu trvání jejího manželství s žalobcem jsem půjčovala různé finanční částky, vždy to byly částky ve výši několika tisíc korun, taky jsem jim platila nějaké nákupy a dávala dary. O půjčky ji žádala dcera a říkala, že to, co jí dává manžel, jí na domácnost nestačí. Konkrétně se dohodly tak, že peníze jednou vrátí, a měly být vráceny cca do 10 let nejpozději. Dcera byla dlouho bez zaměstnání, a z tohoto důvodu dosud žádnou částku nevrátila. Žalobce o jednotlivých půjčkách žalobce musel vědět, i když jsme spolu o tom konkrétně nemluvili. Krom tohoto dávala také dary, např. oblečení, buď pro dceru, nebo pro [jméno], sedací soupravu, vertikulátor, vybavení dětského pokoje, pračku a lednici, a to do společné domácnosti účastníků, o finanční situaci, když kupovali pozemky a začali stavět dům, konkrétní informace nemá. Dcera v té době pracovala. Svědkyně měla peníze na to, aby dceři mohla vypomáhat, pracovala ještě i v důchodu. Neví o tom, že by dcera měla před manželstvím nějakou půjčku, pouze pomáhala s nějakým leasingem. Také dceři dávala i nějaké peníze na zakoupení bytu v [obec], přesnou částku si nepamatuje. mohlo to být 200 - 300 tisíc korun, neví, jakým způsobem dcera si opatřila prostředky k doplacení zbytku kupní ceny. Po narození [jméno] jezdila k dceři každých 14 dnů. Neví přesně, jaké měla dcera výdaje v domácnosti, pouze mi říkala, že jí [jméno] dává málo peněz. Vedla sešit, kam jsem si příspěvky zapisovala, ale všechno jsem nepsala, např. jsem nepsala částky, které jsem jim dala do ruky, když přijeli na návštěvu. Odhaduje, že poskytla přibližně tak 100 tisíc korun ročně, a někdy to bylo i více. Pokud jsem dala peníze na nějaké konkrétní věci, jako např. dětský pokoj, pračku apod., tak vždy jsem byla přítomna tomu, když danou věc pořizovali, byla jsem s nimi např. na nákupu v [anonymizováno]. Pokud jsem žalované poskytla peníze, tak vždy je použila na domácnost, nikdy jsem neviděla, že by peníze byly použity na něco jiného. K dotazu soudu, zda nějak konkrétně oddělila, co poskytuje do domácnosti jako dar a co poskytuje jako půjčku, tak určitě chce vrátit, co dceři posílala na účet, tedy asi 250 - 300 tisíc korun, a konkrétně je schopna to spočítat dle výpisu z jejího účtu.

Svědčce [jméno] [příjmení], potvrdila, že je matkou žalobce. Asi před šesti lety, půjčovala jsem účastníkům částku 200 tisíc korun. Převáděla je na účet, jehož číslo jí sdělili, neví, jestli to byl společný účet nebo synův účet. Ty peníze měly být použity částečně na pergolu a částečně na přilepšení do domácnosti, když v této době žalovaná již nepobírala mateřskou a nepracovala. O té půjčce se synem uzavírala smlouvu, žalovaná o půjčce určitě věděla. Osobně se s ní o tom bavila, když byla pergola dostavěna, nikdy neřikala, že by měla nějaké námitky k té půjčce nebo že by s ní nesouhlasila. Ve smlouvě byla uvedena splatnost asi 2 nebo 3 roky. Půjčka je již tedy dávno splatná, ale synovi řekla, že na úhradu nespíchá. Žalovaná se jí nikdy nesvěřovala, kolik jí manžel dává na domácnosti, neměly spolu ideální vztahy. Na návštěvy jezdila asi 2x ročně. Půjčku poskytla ze svých výlučných prostředků, které získala z prodeje domu v [obec]. Před uzavřením manželství syn prodal byt v [obec], který mu s manželem koupili, a dostal za něj něco přes 3 miliony, a ty peníze použil na dům v [obec] Smlouvy o půjčce se synem podepisovala ve svém bydlišti asi byl přítomen i její manžel. Vyhotovení smlouvy určitě připravoval syn.

Soud hodnotí výpovědi obou svědkyň tak, že nesporně svým dětem v průběhu manželství poskytly uvedené finanční prostředky. S ohledem na výpověď obou svědkyň a skutečnost, že údajné půjčky jsou již dávno splatné, aniž svědkyně žádají jejich úhradu, soud nepovažuje za prokázané, že se fakticky jednalo o půjčky do společného jmění manželů. Z tohoto důvodu soud ani jednu půjčku nezahrnul do společného jmění manželů. U svědkyně [jméno] [příjmení] je sporné, zda poskytované finanční částky převáděla jako půjčku a že by žalované již v okamžiku výplaty peněz sdělila, že jde o půjčku a bude žádat vrácení.

Soud se dále zabýval návrhem žalobce na vypořádání vnosů z jeho výlučného vlastnictví do společného jmění manželů. Žalobce soudu prokázal výpisem z účtu č. [bankovní účet], že dne 1.6.2007 obdržel částku 3.137.000 Kč od [titul] [jméno] [příjmení]. Z protokolu o přijetí peněz do notářské úschovy bylo zjištěno, že [jméno] [příjmení] vyplatí prostřednictvím uvedené notářky částku 3.137.000 Kč jako prodávajícímu dle kupní smlouvy o prodeji nemovitostí na LV [list vlastnictví] pro k.ú. a [obec]. Soud tedy považuje za prokázané, že v době bezprostředně předcházející uzavření manželství žalobce nabyl do svého výlučného vlastnictví uvedenou částku 3.137.000 Kč, které byly zdrojem pro níže uvedené vnosy.

Soud dále uvádí jednotlivé tvrzené vnosy, včetně odůvodnění, zda je uznává či neuznává jako vnos z výlučného majetku žalobce do SJM.

1. Žalobce předložil výpis z účtu u [banka] [číslo], ze kterého bylo zjištěno, že dne 12.12.2007 uhradil společnosti [anonymizováno] na fakturu [číslo] částku 408.415 Kč. Z vyhotovení smlouvy o dílo s touto společností bylo zjištěno, že bylo plněno na zhotovení základové desky domu. Na úhradový účet bylo 10.12.2007 připsáno 1.200.000 Kč, které byly poukázány z účtu [číslo]. Tento vnos soud považuje za prokázaný.

2. 11.12.2007 byla zaplacená faktura [číslo] v částce 561.137 Kč, jednalo se úhradu RD [obec] dle smlouvy o dílo ze dne [číslo] na fakturu [číslo]. Platba byla provedena ze stejného účtu, na který bylo připsáno 1.200.000 Kč. Soud tedy uznal i tento vnos. Soud neuznal vnos na zálohu ve výši 100.000 Kč na fakturu [číslo], která měla být uhrazena dne 11.9.2007 a není z pohybu prostředků na účtu patrné, za jakého zdroje měla být uhrazena. Stejně tak soud neuznal jako vnos platby RD [obec] ve výši 7.1.2008 7.628 Kč – kontrola spodní stavby, a –záloha 10.1.2008 uhrazeno 7.284 Kč. Jedná se o relativně nízké částky, u kterých je sporné, zda byly použity prostředky ze SJM do výlučných zdrojů žalobce.

3. Vnos ve výši celkem 217.898 Kč byl uhrazena společnosti [anonymizováno] za vestavěný nábytek, a to záloha 200.000 Kč přijatá jako záloha dne 19.12.2007, dle výpisu z účtu u [banka] [anonymizováno] byla uhrazena 18.12.2007 Tento vnos soud uznává. Dále byl uhrazen doplatek 17.898 Kč 19.3.2008. Tuto částku soud neuznal, protože byla uhrazena již 3/4 roku po uzavření manželství a vzhledem k její výši nelze jednoznačně dovodit, že byla vynaložena z výlučného majetku manžela.

4. kachlová kamna záloha 100.000 Kč uhrazena 12.12.2007, doplatek 93.900 Kč měl být dle faktury uhrazen v hotovosti. Soud uznal zálohu ve výši 100.000 Kč uhrazenou z uvedeného účtu žalovaného. Pokud jde o doplatek - 93.900 Kč – poznamenaný na fa [číslo], tak byl zaplacen v hotovosti a soudu nebylo prokázáno, z jakých zdrojů.

Celkem činí vnosi celkovou částku 1.269.552 Kč.

Soud neuznal další vnosi, kdy měly být uhrazeny relativně nízké částky již několik měsíců po uzavření manželství a nelze tedy s jistotou prokázat, že se jedná o vnosi z výlučného majetku žalobce. Konkrétně se jedná o částku 32.387 Kč uhrazenou 13.2.2008 za alarm, 18.800 Kč uhrazeno [jméno] [příjmení] 17.12.2007 ve výši 9.400 Kč a na zálohu 9.400 Kč nebyl ani předložen doklad. Dále ze stejných důvodů nebyly jako vnosi znány částky zaplacené za přípojky, a to na vodu a kanalizaci obci [obec] ve výši 34.433 Kč (uhrazeno 23.10.2007), připojení elektro rozvaděčů obci [obec] ve výši 7.500 Kč, uhrazeno 23.10.2007, přípojka elektřiny uhrazena firmě [anonymizováno] dne 28.1.2008 ve výši 22.961 Kč. Dále soud neuznal platby společnosti [anonymizováno] ve výši 2.975 Kč dne 12.11.2007 a 5.172 Kč dne 12.2.2008. Nakonec soud neuznal platbu projektové dokumentace ve výši 23.800 Kč dne 28.2.2007 a zálohy 11.900 Kč uhrazené 24.11.2006, protože tyto platby byly realizovány před uzavřením manželství, tedy před vznikem společného jmění manželů.

Soud provedl vypořádání podle zásad uvedených v § 742 občanského zákoníku dle zák. 98/2012 Sb., za jehož účinnosti společné jmění účastníků zaniklo v důsledku rozvodu manželství. Soud tedy stanovil celkovou hodnotu společného jmění manželů, tedy rozdíl mezi aktivy a pasivy, jak bude níže uvedeno. Zároveň přihlédl ke vnosu finančních prostředků žalobce, které uznal v celkové výši 1.269.552 Kč, jak je shora uvedeno. V souladu s § 742 odst. 2 OZ ovšem soud přihlédl k tomu, že se jednalo o vnosu do společného domu, jehož hodnota ke dni zániku SJM se snížila o 8,75 % dle znaleckého posudku Ing. Liškové. Z tohoto důvodu soud redukoval v tomto rozsahu celkovou výši vnosu, tedy na částku 1.158.466,20 Kč Celkem činí aktiva SJM 2.918.422,04 Kč a pasiva částku 2.413.886,99 Kč. Rozdíl mezi aktivy a pasivy činí částku 504.535,06 Kč. Tato částka tedy tvoří majetkovou podstatu pro vypořádání. Při započtení vnosu žalobce pro stanovení majetkových podílů účastníků na SJM soud postupoval dle § 740 odst.1 písm. c) OZ s tím, že na tento případ je možno aplikovat dosavadní judikaturu. Soud tedy vycházel z rozhodnutí Nejvyššího soudu 8 Cz 36/69, publikovaného jako R 57/1970 a dále např. z rozhodnutí Nejvyššího soudu 22 Cdo 4072/0010. Dle těchto rozhodnutí to co každý z manželů vynaložil na společný majetek ze svého, mu má být uhrazeno ze společného majetku druhým manželem, však jen ve výši odpovídajícího poměru velikosti podílu, kterého se každému z nich dostává ze SJM. To znamená, že navrácení prostředků vynaložených z výhradního majetku nemůže překročit hodnotu majetkové podstaty při vypořádání. Manžel není povinen náklad vynaložený na SJM druhým manželem z jeho výhradního majetku, „doplácet“ ze svého výlučného majetku. To znamená, že v tomto konkrétním případě z celkového vnosu žalobce lze zahrnout pouze částku 565.535,05 Kč, která se rovná shora zjištěné majetkové podstatě. Pokud jde o samotný výpočet, tak soud postupoval tak, že od hodnoty všeho majetku odečetl částku pouze 565.535,05 Kč a celkový výsledek je tedy 0. Pokud by soud odečetl vnos ve vyšší částce tak by byla již překročena hodnota majetkové podstaty. Po provedeném výpočtu a s ohledem na zásady dle shora uvedených ustanovení a judikatury činí podíl žalované ze SJM 0 Kč a podíl žalobce se navyšuje o hodnotu jeho vnosu, tj. činí částku 565.535 Kč. S ohledem na shora uvedené vypořádání žalobkyně ze SJM fakticky nabyla movité věci v hodnotě 27.500 Kč a žalovaný nabyl movité věci a finanční prostředky na účtech v celkové hodnotě 2.890.922,02 Kč a po odečtení pasiv ve výši 2.352.886,99 Kč, nabyl podíl v celkové výši 538.035. To znamená, že žalobce fakticky nabyl podíl o 27.500 Kč nižší než činí jeho nárok a žalovaná naopak nabyla o tuto částku více. To znamená, že pro vypořádání podílů je žalovaná povinna uhradit žalobci částku 27.500 Kč.

V tomto řízení dále bylo nesporně zjištěno, že žalobce po zániku společného jmění manželů do vydání rozsudku uhradil na společné závazky dle shora uvedených úvěrových smluv celkovou částku 227.096 Kč. Z výpisů z účtů a porovnáním zůstatků úvěrů ke dni rozvodu manželství a k aktuálnímu datu bylo nesporně prokázáno, že žalobce hradil ze svých výlučných prostředků po rozvodu manželství pravidelné měsíční splátky obou úvěrů, tedy konkrétně uhradil 22 splátek po 12.368 Kč. S ohledem na ustanovení § 742 odst. 1 písm. c) a s přihlédnutím k judikatuře Nejvyššího soudu ČR, konkrétně rozhodnutí 28 Cdo 4036/2010 má žalobce právo, aby tyto platby byly vypořádány v rámci společného jmění manželů. Je nesporné, že se jedná o společné závazky obou manželů a po rozvodu manželství a tedy zániku SJM jsou oba manželé povinni plnit ze svých výlučných prostředků společné závazky z úvěrových smluv ve výši jejich podílu tj. jedné poloviny, a to minimálně do doby než budou společné závazky vypořádány smlouvou nebo rozhodnutím soudu. Pokud žalobce ze svých výlučných prostředků uhradil částku 227.096 Kč, má právo, aby mu žalovaná uhradila jednu polovinu této částky, tj. 113.548 Kč. Soud tedy uložil žalované povinnost, aby žalobci uhradila 113.548 Kč.

S ohledem na konkrétní návrhy účastníků a provedené vypořádání, soud dospěl k závěru, že každý z účastníků byl úspěšný pouze v části svých návrhů. Nelze tedy dovodit výrazný procesní úspěch ani na jedné z procesních stran. Z tohoto důvodu soud v souladu s § 142 odst. 2 o.s.ř. dospěl k závěru, že procesní úspěch je zhruba stejný, a proto žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení.

O náhradě nákladů státu soud rozhodl podle § 148 o.s.ř. Státem bylo vynaloženo 1.100 Kč jako doplatek znalečného znalkyni Ing. Liškové, které nebylo kryto zálohou. S ohledem na výsledek sporu soud uložil oběma účastníkům, aby zaplatili náklady řízení rovným dílem, tj. každý 550 Kč, jak je uvedeno ve výroku IX. tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne

doručení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem, pobočka Liberec, prostřednictvím zdejšího soudu, a to ve trojím vyhotovení.

Nesplní-li povinný dobrovolně povinnost stanovenou vykonatelným rozsudkem, lze navrhnout soudní výkon rozhodnutí.

Česká Lípa 28. července 2016

JUDr. Alena Divíšková
samosoudkyně

USNESENÍ

(anonymizovaný opis)

Okresní soud v České Lípě rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Divíškovou ve věci

žalobce: [osobní údaje žalobce]

zastoupený advokátem Mgr. Kamilem Štěpánkem, sídlem Na Nivách
907/10, 470 01 Česká Lípa

proti

žalované: [osobní údaje žalované]

zastoupená advokátem Mgr. Zuzanou Nedomlelovou, sídlem Vysoká
149/4, 460 10 Liberec X- Františkov

pro: o vypořádání SJM a spoluvlastnictví k pozemku

takto:

Rozsudek Okresního soudu v České Lípě ze dne 28. 7. 2016, č. j. 15 C 12/2015-164 se ve výrokové části pod bodem VI. opravuje tak, že se chybně uvedený text ve znění: „žalovaný“ nahrazuje takto: „žalobce“.

Odůvodnění:

Při přepisu shora specifikovaného rozhodnutí došlo ke zjevné nesprávnosti patrné i z obsahu spisu. Chybně bylo uvedeno, že žalovaný je povinen doplatit ve výroku uvedené zůstatky úvěrů, ačkoli z obsahu spisu a odůvodnění rozsudku, je zřejmé, že má být správně uvedeno, že žalobce je povinen doplatit uvedené úroky.

Soud proto v souladu s ust. § 164 o.s.ř. vztažmo k ust. § 167 odst. 2 o.s.ř. uvedenou zjevnou nesprávnost tímto usnesením opravil.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat odvolání do patnácti dnů od jeho doručení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem podáním u soudu podepsaného ve trojím vyhotovení. Po právní moci tohoto opravného usnesení počíná znovu běžet patnáctidenní lhůta k podání odvolání proti opravovanému rozsudku, přičemž odvolání lze podat ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem podáním u soudu podepsaného.

Česká Lípa 12. září 2016

JUDr. Alena Divíšková
samosoudkyně